

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. rugpjūčio 17 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Sigitos Rudėnaitės (kolegijos pirmininkė), Gedimino Sagačio ir Jūratės Varanauskaitės, susipažinusi su 2023 m. rugpjūčio 3 d. paduotu **ieškovės uždarnosios akcinės bendrovės „Ramzesas“** kasaciniu skundu dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 4 d. nutarties peržiūrėjimo,

n u s t a t ė:

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegijos 2023 m. balandžio 11 d. nutartimi Nr. DOK-1599, 2023 m. birželio 29 d. nutartimi Nr. DOK-3063 ir 2023 m. liepos 25 d. nutartimi Nr. DOK-3454 atsisakė priimti ieškovės teiktus kasacinius skundus dėl Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. gegužės 4 d. nutarties peržiūrėjimo, konstatavusi, kad ji neatitinka Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (toliau – ir CPK) 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų.

CPK 350 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad atrankos kolegijos nutartis atsisakyti priimti kasacinį skundą yra galutinė ir neskundžiama, tačiau tokia nutartis pati savaime nedraudžia šį skundą padavusiam asmeniui, ištaisius atrankos kolegijos nutartyje konstatuotus skundo trūkumus ir skundo pateikimo tvarkos pažeidimus, iš naujo paduoti kasacinį skundą, išskyrus įstatyme numatytus atvejus (CPK 340 straipsnio 3 dalis, 350 straipsnio 5 dalis).

Ieškovė, nepreleisdama CPK 345 straipsnyje nustatyto termino, iš naujo padavė iš dalies pakoreguotą kasacinį skundą. Jis grindžiamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1, 2 punktuose nurodytais pagrindais.

Atrankos kolegija, susipažinusi su ketvirtą kartą paduodamu ieškovės kasaciniu skundu, daro išvadą, kad kasacinis skundas yra iš esmės grindžiamas tais pačiais pagrindiniais argumentais:

1. Teismai nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos teisės aiškinimo praktikos dėl sutarties aiškinimo taisyklių (CK 6.193 straipsnis) – sutarties sąlygos turi būti aiškinamos taip, kad aiškinimo rezultatas nereikštų nesąžiningumo vienos iš šalių atžvilgiu;
2. Teismai netinkamai taikė ir aiškino CK 6.183 straipsnį, reglamentuojantį sutarties pakeitimo išlygą, neleiddami ieškovei remtis šio straipsnio 1 dalyje numatyta sutarties išlyga dėl sutarties pakeitimų ar papildymų tik raštu bei nukrypo nuo kasacinio teismo praktikoje suformuotos šios normos taikymo išaiškinimo;
3. Pirmosios instancijos teismas grubiai pažeidė rungimosi (CPK 12 straipsnis) ir dispozityvumo (CPK 13 straipsnis) principus bei atliko neteisėtus veiksmus įrodinėjimo procese (pažeista CPK 179 straipsnio 2 dalis), kadangi procesinį sprendimą priėmė remdamasis aplinkybe, kurios, reikšdama reikalavimą, atsakovė nenurodė ir nesirėmė, t. y. paties teismo iniciatyva iš liudytojo paaikškinimų tariamai nustatyta aplinkybe, kurios nepagrindžia jokie byloje esantys objektiniai, tuo pačiu pažeisdamas ir įrodymų visumos vertinimo taisykles, t. y. nukrypo nuo CPK 177, 178 ir 185 straipsnių aiškinimo ir taikymo praktikos;
4. Teismai netaikė CK 6.327 straipsnio ir netinkamai taikė 6.333 straipsnį, reglamentuojantį daiktų kokybei keliamus reikalavimus, dėl ko nepagrįstai nusprendė, kad byloje yra pagrindas taikyti CK 6.334 straipsnio 1 dalies 4 punktą, reglamentuojantį netinkamos kokybės daiktą nusipirkusio pirkėjo teisę pareikalauti grąžinti sumokėtą kainą ir atsisakyti sutarties, kai netinkamos kokybės daikto pardavimas yra esminis sutarties pažeidimas;
5. Pirmosios instancijos teismas akivaizdžiai neteisingai taikė ieškinio senatį reglamentuojančias materialinės teisės normas. Todėl sprendimas atnaujinti praleistą ieškinio senaties terminą, neatitinka teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principų (CK 1.5 straipsnis);
6. Teismas pažeidė įrodymų vertinimo ir įrodinėjimo taisykles (CPK 176-185 straipsniai), nes priimdamas sprendimą iš esmės rėmėsi tik vienu iš visų byloje esančių įrodymų – teismo ekspertizės išvada, kurią kasatorė ginčijo – ir ekspertizės išvada nepagrįstai suteikė didesnę įrodomąją reikšmę nei kitiems byloje esantiems įrodymams.

Atrankos kolegijos vertinimu, šiais argumentais, kaip ir ankstesniuose kasaciniuose skunduose nepagrindžiamas CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų buvimas, todėl atrankos kolegija neturi pagrindo dėl šio kasacinio skundo priimtinumą daryti kitokią išvadą nei dėl pirmiau teiktų kasacinių skundų.

Kasacinis skundas pripažintinas neatitinkančiu CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies punkto reikalavimų, todėl jį atsisakytina priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Žyminio mokesčio grąžinimo klausimas išspręstas Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegijos 2023 m. balandžio 11 d. nutartimi Nr. DOK-1599, 2023 m. birželio 29 d. nutartimi Nr. DOK-3063 ir 2023 m. liepos 25 d. nutartimi Nr. DOK-3454, todėl pakartotinai nesprendžiamas (CPK 87 straipsnio 1 dalies 3 punktas, 5 dalis).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais ir 4 dalimi,

n u t a r i a:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.

Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Sigita Rudėnaitė

Gediminas Sagatys

Jūratė Varanauskaitė